

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція: Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 48. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ-ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-ГО БЕРЕЗНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, FRIDAY, MARCH 3, 1978 No. 48. VOL. LXXXV.

В КАНАДІ ВІДБУДЕТЬСЯ МІЖКРАЙОВА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ

Нью-Йорк (О. Ю.). — Щоп'ять років Пласт алаштовує великі зустрічі свого членства, головню юнацтва, наперемінно — то в Канаді, то в ЗСА. Спочатку це були зустрічі пластової молоді із ЗСА й Канади, але в останній пластовій зустрічі 1972 року на „Вовчий Тропі“ в ЗСА взяли участь і пластуни з Австралії (велика група), Німеччини, Англії та Аргентини.

Від 4 до 18 серпня ц. р. відбудеться чергова Міжкrajова Пластова Зустріч — цим разом в Канаді, в провінції Альберта, біля Едмонтону. Цьогорічна зустріч буде у зовсім іншій формі, як всі дотепершні. На місце Зустрічі вибрано околицю Едмонтону в Альберті, яка є тереном найбільшого скупчення українського поселення. Альберта в Канаді є для українців тим, чим для французів є Квебек. У цій провінції Канади українці творять поважну політичну, економічну і наукову силу, в школах другою мовою є мова українська, українці численно заступлені в провінційній і місцевих легіслатурах, в провінції шість багатьох українських підприємств, професіоналістів. На університетах — велике число викладачів —

українці, а українознавчі предмети — нарівні з другими дисциплінами.

В Альберті українська молодь матиме змогу зазнати з українськими поселенцями третього і четвертого покоління, яке вдержало свою мову і свою національну українську ідентичність.

Програма Зустрічі складається із трьох частин: перший тиждень — таборування, яке включає відвідини українських поселень в Едмонтоні і околицях, участь, як глядачі, у „Комонвелт Геймс“ (від Олімпіади), на які вже закуплено тисячу квитків; другий тиждень — таборування і мандрівки по чудових Скелістих горах.

Пластові зустрічі трапляються в житті юнаків-юначок переважно тільки один раз, бо відбуваються що 5 чи 6 років, а юнакування — це вік від 11—17 років життя. Тому і юнацтво, а головню батьки повинні бути цього свідомі і подбати щоби використати з цієї рідкісної, незвичайної цікавої і корисної пластової Зустрічі.

Зголошуватись треба у місцевих станицях до 30-го березня. Пласт надіється, що українська громада допоможе потребувати молоді фінансовою підтримкою.

Китайська армія не є готова до інвазії на Тайван — твердять західні військовики

Вашингтон. — Деякі американські військові спеціалісти і аналітики твердять, що армія Китайської Народної Республіки не є готова до інвазії на Тайван і що виступ на 5-му Крайовому Народному Конгресі голови Комуністичної партії Китаю Гуа Куо-фенга, в якому він закликав китайських військовиків поробити усі приготування для „визволення“ острова, треба вважати пропагандним потягненням, завданням якого є заставити Вашингтон дозрівати з урядом Тайвану усіх дипломатичних і військових зв'язків. Навіть деякі високі старшини китайської армії в розмові з західними кореспондентами висловили думку, що така операція не була б легка з огляду на існуючу міжнародну ситуацію. Китайці, очевидно, не гадають, що тайванський уряд розпоряджається великою, добре озброєною армією, яка у випадку інвазії могла б ставити ефективний опір комуністичним частинам. На Заході панує загальне переконання, що КНР не розпоряджається достатніми частинами, які могли б перебити успішно інвазію на Тайван. Приклад Кореї доказує, що китайці дуже часто користуються в акціях великими військовими одиницями, які мали б заступити новочасну зброю. Така тактика, на думку західних знавців, могла б спричинити необраховані втрати для Китаю у випадку інвазії на Тайван, армія якого є завжди напотожові зустріті ворога. Перед висадкою на Тайван китайські війська мусіли б усунути оборонні кріпости на островах Кімої і Матсу, які вважаються за одні з найкращих у світі, і, як це висловили один з японських генералів, є „незборимими твердинями“. Міжнародний Інститут для стратегічних студій в Лондоні твердить, що на острові Кімої перебуває 60.000, а на Матсу 20.000 вояків Національного Китаю, а самі острови забезпечені наймодернішою ракетною зброєю і летунством. Сам Тайван віддалений від материка на 100 миль і тому його здобути без великих морських одиниць і летунства неможливо. Крім того, армія Тайвану розпоряджається модернішим летунством, яке стоїть на третьому місці у світі. А втім, Китайська Народна Республіка навряд чи захопила б, не мавши певності щодо перемоги, тратити престиж у світі, чи „визволити“ Тайван при допомозі атомової зброї і здобути попіл та зруйноване поле.

СССР не порушував договорів щодо обмеження зброї

Вашингтон. — Уряд президента Джиммі Картера у вівторок, 28-го лютого, оприлюднив звіт, в якому твердить, що Советський Союз не порушував договорів з 1972-го року щодо обмеження стратегічної атомової зброї, не зважаючи на те, що деякі американські військовики та визначні цивільні особи, між ними колишній секретар оборони Мелвін Р. Лерд, твердять, що Москва так порушувала цей договір, як теж домовлення відносно оборонної зброї.

Звіт зазначає, що уряд ЗСА ні разу не вніс формального протесту до советських властей, але признає, що від 1972-го року було вісім випадків, коли „дійсність Советського Союзу була дещо неясна“. Проте, коли американські чиновники звернулися до Москви „за виясненнями“, то або одержали „задовільну відповідь“, або советські чиновники „припинили ту діяльність“ — сказано в звіті.

Оприлюднений звіт — це перша формальна відповідь американського уряду на закиди, що Советський Союз не додержується договорів з 1972-го року. Кілька днів раніше речник Білого Дому і Департаменту оборони твердили, що Америка спроможна „переловити майже всі можливі порушення нових договорів Советським Союзом“, але признали, що деякі порушення таки можуть „пройти незаприміченими“.

Коментатори вказують, що уряд президента Картера вітвірковим і минулотижневим звітами старіється зменшити опозицію, яка існує в Конгресі до підписання нового договору з Советським Союзом, як теж опозицію серед військовиків та американського загалу.

Картер пропонує збільшити допомогу шкіл льнництву

Вашингтон. — Президент Джиммі Картер у вівторок, 28-го лютого, заклав Конгрес збільшити федеральну допомогу школі льнництву на 24 відсотки, в порівнянні з дотеперішньою допомогою, тобто призначити на ту шіль 12,9 мільйона доларів на бюджетний 1979-й рік, який розпочинається 1-го жовтня ц. р.

Передаючи своє послання Конгресові, президент Картер підкреслив, що 6,9 мільйона доларів із загальної суми має піти на допомогу початковим і середнім школам, що вони є на вищу освіту, а решта на спеціальні програми. У присутності віцепрезидента Волтера Монделла та Джозефа Каліфана, секретаря здоров'я, освіти та суспільної опіки, Президент заявив представникам преси, що країна мусить знову наголошувати „підставові знання“, тобто, читання, писання і рахунки, що вони конче для теперішніх учнів, щоб в майбутньому вони могли „задовільно функціонувати в дуже складному суспільстві“. З уваги на це, запро-

ЗАХІДНІ КРАЇНИ ЗАПРОПОНУВАЛИ НОВИЙ ПРОЄКТ ЗАКЛЮЧНОГО ДОКУМЕНТУ В БЕОГРАДІ

Београд, Югославія. — Ройтер інформус, що західні держави, особливо європейські — члени Північно-Атлантичного Оборонного Союзу і Європейського Економічного Ринку, внесли у вівторок, 28-го лютого ц. р., новий проєкт заключного документу, тим разом в дуже скороченій формі, щоб тільки якось формально закінчити другу фазу Європейської Конференції для справ безпеки і співробітництва, яка триває в Београді вже понад 17 тижнів. В новому проєкті тільки дуже загальною згадується оборону людських прав в цілому світі і майже нічого не говориться про інші гуманітарні справи, які входять до „Третього кошика“ Гельсінської угоди. Данія, яка була внескодавцем цього проєкту, надіється, що цей документ знайде схвалення багатьох делегатів, хоч з посеред тих „багатох“ не загострюється делегати з Советського Союзу та інших комуністичних держав, які досі правом вета відки-

дали усі західні пропозиції кінцевого комуністичного документа. Загально на Конференції панує переконання, що жадний документ, який наголошуватиме боротьбу за права людини, навіть без назви Советського Союзу, не може бути прийнятий, бо він зустрінеється з опором комуністичних делегатів. Один із західних дипломатів в Београді заявив, що „в ситуації компетентного ігнорування західних пропозицій Советським Союзом, ми фактично вже втратили надію на прийняття обширного й добре опрацьованого заключного документу, який відзеркалював би працю Європейської Конференції і навізував би до Гельсінського наряд з 1975 року. Виглядає, що коротка форма документу, яка згорнула б про закінчення наряд, є єдиним виходом з положення“. Данський проєкт має тільки дві сторінки машинопису і нічого безпосередньо не згадує про людські права ані в СССР, ані в інших країнах світу.

Християнські демократи в Італії знову відкинули пропозицію комуністів

Рим, Італія. — Центральний Комітет Християнсько-демократичної партії Італії поновив відкинути у вівторок, 28-го лютого ц. р., пропозицію Комуністичної партії про тісну співпрацю і відмовився підписати умову, на підставі якої Комуністична партія стала б формально урядовою партією, але без участі в кабінеті. В заміну комуністи обіцяють підтримати християнських демократів в парламенті і голосувати за урядовими проєктами та записанням на пості прем'єр-міністра Джуліо Андреотті, якого, з огляду на його ліберальні погляди, підтримує тепер комуністична преса. На підставі італійської державної системи ця процедура надання Комуністичній партії статусу „урядової партії“ є дозволена, але тоді уряд мусить консультуватися в усіх справах з керівництвом „урядової партії“ і обговорювати з ним усі аспекти закордонної і внутрішньої політики. Таким чином, згідно з оцінкою політичних спостерігачів, комуністи зробили б ще один крок вперед до перебрання влади в Італії. В часі дводенних дебат християнсько-демократичних парламентаріїв учасники не дійшли до погодження у цій справі. Навіть дуже помірковані провідні члени Християнсько-демократичної партії, як наприклад, предсідник партії і колишній прем'єр-міністр Альдо Моро, вважають, що під теперішню пору демократичні партії не можуть підписати такої умови з комуністами, бо це грозило б розбиттям Християнсько-демократичної партії і шкодило б інтересам держави. Все, що сьогодні можна пропонувати комуністам, — заявив Альдо Моро, — це дружню співпрацю на форумі парламенту. Однак ця пропозиція „тісної співпраці“ вже була раніше відкинута керівниками Комуністичної партії і критикована генеральним секретарем Компарті Енріко Берлінгером. Альдо Моро, виносячи ситуацію кореспондентам заявив, що в принципі Християнсько-демократична партія є антикомуністичною, а підписання такої умови з комуністами означало б відступлення від принципів і традиційного демократизму. На перебіг наряд представників Християнсько-демократичної партії сильно впливала фракція правих членів партії, яка відкинула ц. р. повела велику кампанію проти тих членів партії, які схилились до переговорів з комуністами. Великий вплив на делегатів мав також Джузеппе Бартоломеї, голова більшості в парламенті, який звертав увагу на шкідливість співпраці з Комуністичною партією і цитував слова президента ЗСА Джиммі Картера з січня ц. р., у яких він виявляв своє застерення і побоювання щодо участі комуністів в італійському кабінеті, бо Італія являється ключовим членом НАТО і Європейського Економічного Ринку.

Передбачають сповільнення в економіці

Вашингтон. — Департамент торгівлі інформус, що урядові вказівники, тобто цілий ряд статистичних даних, які вказують на майбутній розвиток країни, впали на 1,9 відсотка протягом січня, що представляє собою найбільший спад за останніх три роки, тобто від січня 1975-го року. Хоча секретар торгівлі Хуаніта Крепс пояснювала таке драстичне погіршення економічних вказівників тим, що протягом січня майже в усіх частинах Америки панували снігові, або зливні дошві бурі, що

В Римі відзначено ювілейні річниці Патріярха Йосифа

Рим. (В. М.). — Тут відбулися скромно, але гідно ювілейні відзначення 86-их роковин народження та 15-ліття звільнення з советської неволі Блаженнішого Патріярха Йосифа. Особисто Патріярх відзначив свої уродини Літургією в сам день, а саме 17 лютого в каплиці своєї ватиканської резиденції, а опісля відбувся святковий обід для близьких співробітників та запрошених гостей. Ювілята вітав від мирян д-р П. Зелений в імені Українського Патріярхального Світового Об'єднання, а канцлер Іх Блаженства, о. д-р Іван Дацко, передав йому великий том „Богослов'я“ за 1977 рік, присвячений ювілею Патріярха. В томі поміщено ряд цінних розвідок і статей, серед яких слід відзначити довшу студію о. д-р Івана Гриньоха з інтерпретацією послання Патріярха Йосифа „про послання в Христі“.

Після Літургії проведено сесію УКУ, в програму якої входило слово-відкриття проректора о. д-р Івана Музички та доповідь проф. Леоніда Рудницького з Філадельфії на тему: „Образ Патріярха в літературі“.

На святковому обіді зібралося коло сорока гостей. Ювілята вітали приїжджі делегати. Крім д-р Зеленого, говорили ще: інж. Т. Кулик з Англії, д-р Василь Маркус (Чикаго), д-р Л. Рудницький (Філадельфія), інж. Євген Гарабач (Мюнхен). При цьому окремі гості передали ще й письмові привітання та дарунки.

З різних країн та від багатьох особистостей прибуло багато письмових привітань.

З нагоди цих святкувань представники патріярхальних організацій з різних країн, як також Священниці Товариства св. Андрея та Богословського Наукового Товариства відбули спільні наради.

УЧИТЕЛЬ З ІВАНО- ФРАНКІВЩИНИ ПРОСИТЬ ПРО ДОЗВІЛ ЕМІГРУВАТИ ДО АНГЛІЇ

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Серед одержаних з України документів самвидаву знаходиться „Третьє прохання“ до Президії Верховної Ради СССР від Василя Стрільцевого, датоване 21 жовтня 1977 року.

Стрільцев, колишній політв'язень, прохає дозволу на еміграцію до Англії. Як відомо, Стрільцев недавно став членом Української громадської групи для прийняття виконання Гельсінських угод.

Нижче друкуємо повний текст „Прохання“ Стрільцева і його лист до британського посольства в Москві.

„Посилаючись на свою заяву від 14 вересня 1977 року про вимушене зречення радянського громадянства і на свої прохання від 19 вересня 1977 й від 4 жовтня 1977 року про еміграцію, надіслані до Президії Верховної Ради СРСР, наполегливо прошу Вас дати мені дозвіл вийти з Радянського Союзу.“

Я народився 13 січня 1929 року в родині рільників-українців Степана й Юстини Стрільцевих, як наймолодший з п'яти дітей. Мій батько працював на заводі в місті Івано-Франківську (нині Івано-Франківськ) у Західній Україні, якою тоді володіла Польща. В 1936-1944 роках я від-

вчував місцеву сільську школу і Станіславську гімназію. Наприкінці 1944-го року, тобто коли мені було 15 років, працівники НКВД заарештували мене, а згодом воєнний трибунал військ НКВД Станіславської області засудив (насправді при відсутності складу обвинувачень) за статтею 54 тодішнього Кримінального Кодексу Української РСР до 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах. Близько двох перших років цього дивовижного строку мене, малолітнього, тримали у в'язницях на пересильних пунктах Станіславова, Львова, Києва, Одеси. З осені 1946 року, коли я досягнув тюремного повноліття (що для в'язнів починається в 17 років), до осені 1954 року, тобто до кінця терміну необгрунтованого покарання, я перебував у таборах Норильського металургійного комбінату — в умовах суворого заполярного клімату, хронічного голодування і безпросвітної праці, не раз заглядаючи смерті в очі. За 10 років у неволі я фактично вивірив, утративши за той час матір і сестру, які ждали і не дочекали мене.

В результаті скасування непередбаченого трибу-

(Закінчення на ст. 4-й)

Брежнєву повісили ще один орден

Москва. — Ройтер інформус, що генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв одержав чергове відзначення, тим разом за його політичну і військову діяльність в часі Другої світової війни. На святковій церемонії Брежнєву вручено орден перемоги, високе військове відзначення, яким Москва нагороджує винятково зділних і відважних маршалів та генералів Червоної армії, як

25-й Відділ УНС пожертвував 750.00 дол. на народні цілі

Джерзі Сіті. Один Відділ Українського Народного Союзу, цим разом 25-й, що існує при „Свободі“, мабути міг би своєю жертвенністю на народні цілі змагатися навіть з деякими крайовими організаціями, як це недвозначно свідчить пожертва 750.00 доларів з каси цього Відділу на народні, виховні і харитативні цілі, яку схвалили загальні збори цього Відділу УНС минулого вівторка, 28-го лютого.

Збори відбулися в приміщеннях „Свободи“, при якій цей Відділ існує, і в першу чергу відмітили 85-річчя цього офіційного органу УНСоюзу, пожертвувавши на пресовий фонд 100.00 доларів. Пожертви в такій самій 100.00-доларовій сумі схвалило й Патріярхальний Фонд, Українського Православного Семінарія св. Софії в Бавнд Брук, для Українського Нау-

Пані Калітка Стежок, секретарка 25-го Відділу УНС

кового Інституту в Гарварді і для Українського Вільного Університету в Мюнхені. По 50.00 дол. пожертвувало на працю Українського Інформаційного Бюро УКА у Вашингтоні, на акцію ТУСМ в обороні Юрія Шихевича, на працю Комітету Оборони Валентина Мороза у Філадельфії, на

(Закінчення на ст. 3-й)

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. AT 30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, додучи за адресою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОУ 66¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Београдська нерозбериха

Учасники другої фази Європейської Конференції для справ безпеки і співробітництва, яка тепер добігає до кінця в Београді, борються в безконечних протиріччях над виготовленням кінцевого документу, який хоч сповидно завершив би 17-тижневий наради. Не зважаючи на великі початкові сподівання і віру в розв'язку багатьох міжнародних проблем, головною проблемою частинного розроблення, скорочення військових частин в Центральній Європі, закінчення переговорів про обмеження стратегічної зброї, зупинення гонки в озброєнні обидвох військових союзів — НАТО і Варшавського Пакту, — серед представників 35-ох держав, офіційних учасників Конференції, панує дуже песимістична атмосфера. Вже ніхто з делегатів не вірить в можливість узгодження кінцевого комунікату, і кожний сумнівається в дальшій співпраці, базованій на Гельсінкській угоді. Конференція, як відомо, мала закінчитися в кінці грудня, потім на початку лютого і тепер в Београді вже говорять про половину березня.

Безнадійність в нарадах помічалася вже тоді, коли голова американської делегації, посол Артур Голдберг, перший раз підніс справу оборони прав людини в Совєтському Союзі й інших комуністичних державах, дивно згідно з духом і програмою офіційної політики ЗСА, сильно наголосованою в початковій стадії президентом Джиммі Картером й іншими американськими офіційними політичними діячами та законодавцями. На жаль, виходить, що дехто прибув сюди (до Београду) з іншими, протилежними намірами, з туютою за часами „холодної“ і „психологічної“ війни. Це можна сказати, зокрема, про главу делегації Сполучених Штатів Артура Голдберга, — писала совєтська преса на другий день після успішних виступів делегації ЗСА, сильно підтримуваної делегаціями Канади, європейських держав НАТО і багатьма неавстральними державами, які на власній шкурі перенесли безправства над людиною.

Тоті коли совєтська преса напастувала амбасадора Голдберга, закидаючи йому „втручання у внутрішні справи“ Совєтського Союзу й інших комуністичних держав, повернення до „горезівної імперіалістичної доктрини американської війни за волю“, „розпалювання у Београді справи оборони прав людини“, „делегати ССРСР і сателітних держав відкидали одну за другою західні пропозиції перегляду гуманітарних справ Гельсінкської угоди, які входять до „Третього кошика“ Гельсінкських ухвал, а вкінці відкинули загально, користаючись правом вета, кілька разів проєкти кінцевого документу, що їх висували західні або неавстральні держави, помімо того, що вони не дуже наголосовували гуманітарних справ, зокрема справ оборони прав людини. Натомість Москва на протязі кількох тижнів висунула кілька своїх проєктів, які цілковито поминали гуманітарні справи. Кремлівські ватажки не бажали собі того, щоб Београдська Конференція уточнювала, навізуючи до Гельсінкської угоди, усі проблеми людських прав, з якими вони й так мають чимало клопоту, бо їх ефективно використовували дисидентські рухи в ССРСР, а зокрема групи наглядку за виконанням Гельсінкської угоди, які спонтанно постали в поодиноких республіках Совєтського Союзу.

Очевидно, що Захід свідомий того, що якщо він стоїть твердо на принципах оборони прав людини, то Београдська Конференція може закінчитися фіаском, чого на Заході собі не бажать, бо на цьому потерпіла б політика дотримання в загальному і в майбутньому неможливо було скликати подібної конференції для обмірковування справ, пов'язаних з Гельсінкською угодою. Захід стоїть тепер перед вибором: скапітулювати перед комуністичним бльком, що означало б відірвання від принципів власної політики, або запропонувати свою версію заключного акту з підкресленням оборони прав людини і з усіма наслідками, які випливають з цього. Покищо, Београдська нерозбериха триває.

Роман Рахманний

ВІЛЬНЕ СУСПІЛЬСТВО ЧИ ФАРМА КРОЛИКІВ

Прогнання 13-ох правівників совєтської дипломатичної служби з Канади сколихнуло карбамем громадської думки в цій країні, що від деякого часу плів безжурно на хвиліх ілюзій та під подумом легантського вітру про своєрідній скінній лінії — між Заходом і Сходом.

Але помилявся б той, хто думав би, що системі і мережі розвідувальних служб тов. Андропова у Канаді розірвано дощенту. На ділі, успішна операція самооборони істотно РСМП, корольовських поліційних вершників, являє собою лише один фрагмент з боротьби у темряві проти наступальних дій могутньої великодержави.

А втім, це була операція проти спроб професійних шпигунів проникнути в нутро самооборонної установи, що, звичайно, має на оці різні інші спроби ворожого апарату супроти інших установ, організації чи осіб. Не наша це діяльність, і не нам судити про вигляди перемоги чи невдачі на цьому таємному фронті.

Однак паралельно з цим фронтом сучасного розвідувального чи шпигунського характеру простягається широкий фронт боротьби за впливи на маси всього канадського суспільства і всіх складових його елементів різнонаціонального й культурного підґрунтя.

Об'єкт дезінформації

Поряд з іншими східно-європейськими групами канадського населення, канадські українці являють собою об'єкт розкладової діяльності тих самих сил, що стоять за шпигунською роботою. Є підстави твердити, що ця розкладова робота в нутрі українсько-канадського суспільства досягла загрозливих розмірів навіть хоча успіхи ворога можуть бути ще незначні.

Велике число канадських громадян українського роду знаходиться сьогодні під моральним (чи неморальним) тиском совєтських чинників з різних мотивів. Одні мають своїх приятелів в Україні та прагнуть відвідати їх — уперше чи вдруге... Інші ведуть переплиску зі своїми, посилаючи їм коштовні пакунки та лякаються за їхню долю... Навіть такі, що не утримують листи з іншими зв'язків з близькими в Україні, нерідко попадаються під моральний тиск посланців з того боку.

Відомі будь-кому випадки, як ніби-туристи з України телефонують до такого канадця українського роду, передаючи привітання від родичів чи своїх в Україні та й запрошують відвідати його чи її. Домовившись про це, „туристи“

принесуть несподіваний дарунок: магнітофонну стрічку з записом привітання від родичів в Україні, знімки, а то й пам'яткові сувеніри...

Зм'якшивши таким чином мешканця Канади, псевдо-туристи домовляються з ним чи з нею про майбутні зв'язки. Це може бути вимога якогось співробітництва з професійними розвідувальниками, подавати дані про склад і діяльність українсько-канадських організацій, про суперництво і спори між ними, адреси окремих діячів українського роду тощо.

Найчастіше така зустріч паралізує дану людину та її родину, перетворює у кролика, що тремтить за долю своїх рідних в Україні. Той страх спричинює пасивність даної людини в українських громадських чи церковних справах. Декого страх спонукує зайти виступати проти „націоналістів“, якнайчастіше говорити про „зберігання“ української культури і водночас про „недоцільність“ існування політичних партій чи навіть про шкідливість будь-якої української політичної акції.

Хто уважно спостерігас за українською пресою в Канаді, Америці, Франції, Англії та Австралії, той мусить помітити, що ті „кролики“ час від часу висувають свої тривожні вушка і в українських національних газетах. Ще ніколи в українському еміграційному середовищі не було так багато „миролюбців“, „угодовців“, аполітичних споживачів, як сьогодні.

Інженери душ

Іх продукують саме оті псевдо-туристи з України, що звуться всіляко: журналісти, письменники, діячі культури, бандуристи, „науковці“, головні колосів цих інженерів... Всі виконують завдану їм роль: зв. „інженерів душ“, згідно з „визнанням“ Іосифа Сталіна. Своїми зв'язками вони ширять дезінформацію, впровадують у душі довірливих і зм'якшених громадян цієї демократії недовіру в українські сили та передають немов не бездротомно телефонні нові директиви, по чому і по кім вдарити у даний час.

Ця словесна шептана пропаганда органічно доповнює друковану пропаганду, що її масово посилають з київської адреси товариства для зв'язків з українцями закордоном. Один із їхніх керівників чи не три роки тому чинився: — Ви навіть не вчили уявити собі того, що ми робимо, виробляємо!...

А казав він це на підтримку свого твердження, що, мовляв, (Закінчення на ст. 4-й)

О. Коротких

КОРОТИЧ, ГНАТЮК ТА ІНШІ

А це гірша неправда, Вічна скорбота... (З народної пісні)

У перший рік мого перебування в ЗСА, в місті Міннеаполіс, пізно ввечері пролунав стукіт у мої двері. Відчинивши двері, я впізнав у заперешній снігом постаті мого приятеля Василя Р.

— Цю руку, — сказав він з усміхом, простягаючи до мене руку, — сьогодні потиснув Гнатюк.

— Який Гнатюк? — запитав я.

— Як був на концерті Дмитра Гнатюка, — пояснив Василь. — Аж у Канаду їздив, щоб його, чорта, послухати.

— Як він тепер співає? — поцікавився я.

— Голос уже не той, що на північав. Видно, що любить випити. Я з ним оцією рукою вітався.

— А чи варто з ним вітатися? — запитав я.

— Гнатюк — співак, людина мистецтва, — переконано відповів Василь. — Навіщо тут політика?

— Ви думаете, що зараз в Україні люди мистецтва можуть стояти осторонь від політики?

— Людина співає...

— А чи він сам вибирає ті пісні, що їх співає?

— А чому б ні?

За ті понад 30 років, що минули з часу виїзду людей другої еміграції, в Україні відбулося багато змін. Насильство над українським народом набрало хитрих, витончених форм. „Соціологи“ й „психологи“ в ЦК партії та КГБ дуже уважно стежать за життям народу і вираховують якою має бути доза національної самосвідомості в масах, щоб вони мали ілюзію того, що вони ще українці.

Хор ім. Верьовки, ансамбль П. Вірського, оперний театр ім. Т. Шевченка та інші мистецькі колективи — це тільки гарна декорація, тільки маскарад, що його партія дозволяє Україні за директивами Москви. Але за тимі позиром українським лаштунками не повинно бути нічого. Коріння, яке живить національне мистецтво, систематично нищиться. Я недавно звітні й знаю, що там діється.

— Чи знаєте ви, — запитав я Василя, — що Коротич й Гнатюк перед тим, як їхати в Канаду чи ЗСА, не просто одержують інструктаж, а проходять спеціальні курси в Москві?

— Чого ж їх там вчать? — Іх інформують про те, які люди живуть на еміграції, як з ними треба говорити. Що їх цікавить. Як треба відповідати на їх запитання. Що їм говорити про життя в Україні. Ось, наприклад, Коротич, бувши в ЗСА, казав декому: Не треба протестів. Ви цим погіршуєте становище і нам, і тим, хто в концтаборах. А деякі люди в еміграції лінійні, жорсткі, й багатьом ці Коротичеві слова припали до серця.

— Справді, йому багато людей вірило. А правда, що Гнатюк — член уряду УССР?

— Він депутат Верховної ради УССР. А що таке звання радника призначає партія. І в Україні ніхто не вибирає.

— Коли в Україні виголошували жорстокі вироки Морозові, Світличному, Сверстюкові та іншим, вони виголошувалися від імені цього фальшивого, ніби українського уряду, — кажу я далі.

— А може ж Гнатюк не має ніякого відношення до цих вироків? — тихо питає мене Василь.

— Гнатюк — член парткому театру ім. Шевченка, член обласного комітету партії кандидат у члени ЦК партії в Україні. А театр Гнатюка — шеф КГБ УССР. Співаки випивають разом з катєбістами та співають для них.

— А ми після концерту питали Гнатюка про Дзюбу, про Світличного. Він сказав, що чусь ці прізвиська вперше.

І сміюся з цієї неправди, уявляю собі зневажливий вираз Гнатюкового обличчя, підібганий губи, похитування головою. Я кажу Василеві:

— Невже ви думаете, що совєтський режим присилає сюди своїх артистів, щоб зробити приємність емігрантам? Для КГБ немає злішого ворога, ніж ви. Так для чого ж вони присилають до вас Гнатюка, Коротича?

Напевно хочуть, щоб ми думали, що на підсвітській Україні квітне українська культура. Хіба, послухавши Гнатюка, схочеться йти на вулицю з плакатами? Кивнувши головою, я віддаюся спогадам.

— Років 15 тому, на початку шістдесятіх, хтось не розібрався в ситуації й видав постанову про організацію в Україні хорового товариства. Мовляв, співи відвернуть увагу людей від їх злигоднів. У Києві для цього товариства приділили будинок, призначили співака Козака на голову товариства. І люди заспівали, та ще й я! На кожній фабриці, в кожному колгоспі, в кожній школі — хорівий колектив. Хористи в українській одесі співали давніх народних пісень. Люди пригадували, що вони українці. Через п'ять років в Україні вже були десятки тисяч хорів. КГБ переполнилося: „хороше товариство — розсадник націоналізму“. Козакові оголосили догану по партійній лінії, а хори потихеньку ліквідували...

— Невже всі, що до нас приїжджають звітні, це вислужники й агенти антинародного режиму? — запитав зі смутком Василь.

— Ні, не всі. Є серед них і чимало маленьких людей. Вірському я вірив і його танцювальний колектив любив. Але всі вони роблять те, що їм наказує режим. Я пам'ятаю, що коли

(Закінчення на ст. 3-й)

Петро Стерчо

ПРЕЦІННА БІОГРАФІЯ

Професор Августин Штефан зробив велику прислугу українській історичній науці, написавши біографію о. монс. д-ра Августина Волошина, президента Карпатської України й батька карпато-українського національного відродження. Карпатський Дослідний Центр і видавництво „Проблем“ видали цю біографію книжкою з багатьма унікальними ілюстраціями, в чепурній твердій оправі з вступним словом д-ра Степана Росохи, який і приготував цю біографію до друку.

Книжка „АВГУСТИН ВОЛОШИН — ПРЕЗИДЕНТ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ“ — це значно поширена, доповнена й зілострована розвідка, що її Августин Штефан публікував на сторінках „Свободи“ в 1974 р. для відзначення 100-ліття народин „Батька Волошина“, як Августина Волошина емоційно називали карпатські українці. Проект обгортки в монсе-нійських краках опрацювала Наталка Росоха-Дудиха. Біографія вийшла з друку наприкінці 1977 р. й видавши вшанували Автора, вручивши йому перші примірники саме в його 86-ті уродини, тобто 11-го січня 1978 р. у Філадельфії.

Поруч опису Батька Волошина як священика, кооператора, повістара, поета, драматурга, видавця, журналіста, педагога, науковця, фінансиста й опікуна сиріт, господарського діяча й культурно-просвітнього провідника, проф. Августин Штефан глибоко аналізує о. Августина Волошина зокрема як політика, провідника національного відродження карпатських українців і державного мужа. Нав'язуючи до родинного споріднення А. Волошина з національним провідником карпатських українців з половини XIX-го ст., о. Олександром Духновичем (1803-1862), Автор стверджує, що „понад усе, як А. Волошин так і О. Духнович були щирі й вірні патріотичні беззастрешні оборонці карпатських українців“ і дали каже, що о. А. Волошин „став народним провідником цієї боротьби, яка веде Карпатську Україну на широкі шляхи свободи у вільній Соборній Українській Державі“. Немає найменшого сумніву, що Батько Волошин керував усім будівництвом Карпато-Української Держави в 1938-1939 рр. в душі всеукраїнської соборності.

Біографічний матеріал доповнено документами з державного будівництва Карпатської України та списком використаної літератури, що охоплює 117 позицій, не включаючи назв творів самого монс. д-ра Августина Волошина, бо вони подані в тексті книжки. Використана література була публікована в українській, чеській, словачкій, англійській, мадярській, французькій, німецькій та російській мовах.

Біографія Августина Волошина пера його найближчого співробітника і свояка Августина Штефана — це настільки цінний твір, що його вартість годі це тепер усім належно зрозуміти. Річ у тому, що як праці А. Волошина, так і архівні його пропали мабуть безповоротно. Те, що залишилося для майбутнього, було б далеко неповне без цієї біографії. Час затре в пам'яті чимало фактів, якщо їх не зберігати за документальними. До речі, немає вже нікого іншого, хто міг би з таким знанням і такою докладністю описати та характеризувати багатогранну постать і багатобачну діяльність А. Волошина, як це зробив проф. Августин Штефан.

Велика цінність цього твору ще й в тому, що опубліковано багато знімок не тільки з життя й діяльності самого А. Волошина, але й багатьох його співробітників і противників у Карпатській Україні. Автор зробив велику прислугу історичній науці й тим, що зафіксував для пам'яті й діяльності багатьох карпато-українських діячів, пам'ять про яких без цього могла б піти в забуття.

Праця „Августин Волошин — Президент Карпатської України“, написана проф. Августиним Штефаном, повинна бути натільною книгою в кожній українській хаті. Вона не тільки є самостійною в історіографії Карпатської України цього сторіччя, але й джерелом, що його можна цитувати з найбільшою достовірністю.

Книжка А. Штефана рівнож інформує читача про

Володимир Барагура

ЗЛАМАНА „СТРІЛА“

(Зі збірки „Калиновий міст“) Подвизникові українського футболу І. Б. Кобзареві — присвячую.

(1)

Футбол — улюблений спорт хлопців у моїх гімназійних часах. У нас, учнів яворівської гімназії, почалося з малого. На лекціях руханки проф. Дм. Бурко знайомив нас з основними засадами й правилами кожного м'яча. Але лекцій гімнастики було мало — 2 лекційні години тижнево. На них треба було робити віджимки вправи, загальний прорух, легку атлетику — стрибки адалі і вгору, мет ратищем і диском, стусан кулею, біг, гімнастичні вправи — на реку, на козлі, на драбинках, на поруччях та спортивні гри — кошикову, відбиванку. На футбол залишалося 10-15 хвилин. Здебільша ми уставлялися в коло й „подавали“ м'яч один одному, вчилися піднімати його стопою з землі, деколи вправляли на „одні ворота“. Але далекі копнення, биття і „гашення свічок“, „живання“ противника, „ножиці“, чи справжня гра у „двоє воріт“ з участю всіх 11 гравців по кожній стороні — були неможливі. Бо хоч гімназійний майдан був просторий, то замалий на нормальне футбольне ґрунті.

Тому наш класний проводир Зердик узяв ініціативу в свої руки. Ми збиралися на безмежній, вкритій муравом площі під лісом, за мостом св. Івана, при битому шляху Яворів-Судова Вишня. Тут грали ми в м'яча доскохо. Ми приготували приписове футбольне ґрунті, обвішували його вузьким неглибоким рісцем. Прозначили білою фарбою лінію, з великим колом посередині, що переділяла ґрунті на дві половини, зазначили полюсу на биття „харних“ і „вільних“ стріла, обвели „роги“. Поставили теж навпроти себе двоє воріт з сітки.

М'яча пошив нам зі шкури-сирівця місцевий швець. Ми

купили гумову „душу“, яку надимали велосипедною помпою. „Шнурували“ м'яча товстим шкурним шнуром, адалом за допомогою великого шила з „вушком“ на кінці. М'яч був нашою спільною власністю, придбаною за складені гроші. Доглядав його „капітан“ команди.

Як тільки ми відібрали (або й ні) домашні завдання, зараз бігли на ґрунті „під лісом“. Біг і я, заткнувши в кишеню шибку хліба й яблуко. Однією з бігів через річку Скло й направили пісковими наносами та польовими стежечками. Гуртом бігли ми довшою дорогою через старовинний дерев'яний міст св. Івана — може збудований з яворового дерева? Легше приходилося це хлопцям „приватникам“, які жили вдома або „на станції“, таже бурсакам, бо мусили ясьсь вибрікуватися й виправдувати перед опікуном проф. І. Чмолюю свою несприятливість поза дозволеннями „вихідними“ годинами. А він був строгий. У свята, чи під час вакацій ми цілими днями грали в м'яча. Інколи так запалювалися, що гра протягалася до пізнього вечора й ми присівали собі кишенями електричними лампками...

Біда була з черевиками. Спочатку ми не мали „футболів“ і живали нормального взуття. Черевики швидко нищилися, зокрема відірвалися підшви близько носків, бо часто копун замість у м'яча попадав у землю... Щоб запобігти тому, ми зв'язували мотузком носки черевиків. Це помагамо небагато. Батьки часто нарікали: „Якісь тепер шевці несовісні. Дорого правлять, а черевики так швидко розлітаються“...

Наш запал до футболу і наша майже щоденна присутність на ґрунті „під лісом“ звернули увагу на цей спорт і інших хлопців — чи то учнів різних професійних шкіл — торговельної, музичної, деревного промислу, популярно званої „забавкарською“, чи то хлопців не-школярів. Вони спочатку приглядалися нашій грі, а далі стали впрошуватися до участі в ній. Ми їх радо приймали, але вони мусили влатити лайку за м'яча й інші витрати. Раз зголосився до нашого гурту хлопець, що пас кудубо під лісом. Під вечір він пригнав свою череду близько футбольного ґрунті й приєднався до гри. Ми назвали

його „Миханьо-грубий палець“, бо копав м'яча босою ногою. Копнення мав дуже сильне.

На нашу гру звернув увагу й „український жид“ Дувидко. Він був яворівцем, скінчив нашу гімназію й студіював право в Львівському університеті. А що правники не мусили слухати викладів, тільки дожджались на „семинарі“ й іспити, до яких училися вдома з підручників і скриптих професорських викладів. Дувидко багато часу проводив в Яворіві. У Львові був членом жидівської футбольної команди „Гасмовець“. Він побачив, що між нами є декілька здібних футболістів. Запропонував нам зорганізувати дружину з вибраних гравців до „першої“ команди й до „резерви“. Зобов'язався бути нашим тренером і суддею на змаганнях з іншими дружинами. Ми прийняли його пропозицію. Назвали нашу команду — „Стріла“.

Вона не була офіційно зв'язана з гімназією, бо хоч членами її в більшості були гімназисти, то все таки декілька було й з-поза школи. Учням заборонено було належати до поза-шкільних гуртів чи організацій, але дирекція дивилася на „Стрілу“ крізь пальці, бо вона була публічною активною званням в весняних і літніх місяцях, коли навчання добігало до кінця і починалися вакації.

Відішлись перемогти над іншими яворівськими дружинами, ми зросли в гординю. Купили нормального м'яча з сірого сиріва з синіям відтінком, придбали „дрес“ — жовті сорочки з голубими облямівками і написом „Стріла“ та з подобою м'яча, прошитого стрілою, голубі штанцята і правдиві „футболівки“ — черевики з сильної шкури, з металевими плитками в носках і шкурними гудами на підшвах, щоб не сковзався на траві. Як приємно було вдягнути металеві наголінники, щоб заборонити ногу від перелому, а поверх натягнути жовті „штучи“ — грубі високі вовняні панчохи з синіми обвідками! Навіть „Миханьо-грубий палець“ мусів на змаганнях зватися футболіком, хоч тренував босоніж... Казав, що черевики, які дістав від Бога — найкращі... І ніхто в футболіках не вдарив так „шпідка“, як Миханьо грубим пальцем!

(Продовження буде)

ШАНОВНІ ДЕЛЕГАТИ Й ДЕЛЕГАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМΠΑНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ” НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

ВЕЧІР ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Нью Йорк, Н. Й. — Заходами Товариства Українських Інженерів Америки — Відділів в Нью Йорку і Філадельфії тут в суботу, 4-го березня ц. р. о год. 6:30 вечором в приміщеннях Українського Інституту Америки 2 Схід 79 вулиця, відбудеться то-

вариський вечір, в програмі якого є короткий реферат на тему „Огрівання і охолодження помешкань со-

няшною енергією”, що його виступить інж. арх. І. Зайц. У мистецькій програмі ввечора виступлять: інж. Лев Яцкевич, д-р Олександр Білик, інж. Тарас Грицай, інж. Олександр Солтис. Керівником програми буде інж. Іван Зайц.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ УСВТ „Чорноморська Січ”
відбудуться
в неділю, 5 березня 1978 р., год. 2:30 по пол.
в Домі Товариства.
Усі Члени Т-ва зобов'язані взяти участь.
УПРАВА УСВТ „Ч. СІЧ”

Календ і околиця!
В неділю, 19 березня 1978 р., о год. 4 по пол.
в залі Середньої Школи св. Йосафата
при 5720 Steyt Road, Парма, Огайо
відбудуться
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ
КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ
до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:
18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття.
2. Вибір Президії Зборів.
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Удільнення абсолютної Управи.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійлення та схвалення плану праці на 1978 р.
9. Доповідь головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША.
10. Річні справи.
11. Закриття Зборів.
У Зборах візьмуть участь:
Степан Гавриш — головний організатор УНС
Богдан Футей — головний радий УНС
Тарас Шмагала — головний радий УНС
Богдан Дейчаківський — обл. Організатор УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Инж. Роман Возняк секретар
Инж. Іван Фур голова
Марія Федак, касир

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ
КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії Зборів.
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Удільнення абсолютної Управи.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійлення та схвалення плану праці на 1978 р.
9. Доповідь головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША.
10. Річні справи.
11. Закриття Зборів.

У Зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш — головний організатор УНС
Богдан Футей — головний радий УНС
Тарас Шмагала — головний радий УНС
Богдан Дейчаківський — обл. Організатор УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Инж. Роман Возняк секретар
Инж. Іван Фур голова
Марія Федак, касир

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО” ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЬЮ ЙОРКУ

136 ДРУГА АВЕНЮ, II поверх
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ЯТНИЦЯ, 3-го БЕРЕЗНЯ 1978, о год. 7-йй вечора

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР В ПОШАНУ МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

Вступне слово: ІВАН СМОЛІЙ

Уривки з поемної збірки новел і нарисів „ДИВО В РЕШЕТІ” прочитають: М. ЗЕЛИК, О. КЕБАЛО, С. КРИЖАНІВСЬКИЙ.

В музичній частині Вечора виступ співачки ХРИСТИНИ КАРПЕВИЧ, при фортепіановому супроводі МИРОСИ БАСЛАДИНСЬКОЇ.

Вечір проведатиме УЛЯНА ЛЮБОВИЧ.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку — Відділ УККА

ввештовує

в неділю, 12-го березня 1978 року, о год. 4-йй по полудні в залі Fashion Institute, 225 W. 24th Street, New York, N.Y.

ВЕЛИКИЙ ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

В ПРОГРАМІ:

- Святочна промова — ЛЯРИСА ЛОЗИНСЬКА-КИЙ, докторантка Колумбійського Університету.
- А. ДОБРЯНСЬКИЙ — баритон, соліст Метрополітальної Опері, аккомпаньмент Т. ГРИНЬКІВ.
- Рецитатія — СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА Л. КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ.
- Мішаний Хор „ДУМКА” — під диригентурою С. КОМІРНОГО, аккомпаньмент С. ПАЛІЙ.
- „МОЛОДА ДУМКА” — під диригентурою А. КІЧЕНКО, аккомпаньмент Л. МОЛДАВСЬКА.

До участі запрошуємо все Громадянство. Зокрема просимо Батьків прийти зі своїми дітьми.

НУМЕРОВАНІ КВИТКИ в передпродажі в цінах \$2.00, \$3.00 і \$4.00 в кранціях АРКА і ЕКО. Вступ вільний для молоді до 12 років; студенти \$1.00.

25-й Відділ УНС...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Український Музей США в Нью Йорку і на фонд допомоги українським інвалідам при Суспільній Службі ЗУАДК у Філадельфії, разом — 750.00 доларів.

Річні збори 25-го Відділу УНС відкрив, вітаючи два десятки прийнятих, президент Відділу ред. А. Драган і на його пропозицію прийняти шанували виймово великі і болючі втрати, що їх поніс не тільки цей Відділ, але з ним і вся українська громада та українська культура в останньому чотирьохрічному періоді часу. Між померлими в тому часі членами цього Відділу є такі широко відомі імена, як світлої пам'яті: ред. Богдан Кравців, проф. д-р Василь Стецюк, ред. д-р Михайло Сосновський, проф. д-р Антін Рудницький, сотник Зенон Стефанів, мгр Іван Володимир Кобзар, ред. Микола Денисюк, письменник Іван Манило, д-р Ядвіга Бачинська, д-р Е. Лебедович, д-р Леонід Романович, мгр Володимир Боровик, Марія Музика, Маркіян Кош, Захарій Гибей, Микола Черняк, Олена Гуменя, Ярослав Гусар, Іван Попович, Флоренц Парницька...

Протокол з попередніх зборів прочитав ректорат д-р. Петро Постолок. На початку наради прийнятих привітали коротко від імені Головного Екзекутивного Комітету УНС головний організатор Степан Гавриш, зокрема згадавши з подякою і призначенням подивугідні організації успіхи секретарки Відділу пані Квіткі Стецюк, яка є між іншим першою жінкою в цій Управі УНСОЮЗУ, здобувши всі найвищі відзначення, до яких п. Гавриш і на цих зборах додав уже шістьнадцять з черги зірку.

Звітуючи за Управу Відділу, пані Квіткі Стецюк поінформувала, що протягом минулих чотирьох років Відділ придбав 170 нових членів, і, не зважаючи на великі втрати, все ж таки збільшився на 64 члени і нараховує їх тепер 653. За звітові чотири роки Відділ вклав до каси УНСОЮЗУ 113,618.52 доларів титулом вкладок від членів, а його власні фонди із 5-центових

вкладок членів збільшилися на 623.73 долари і тепер виносять 3,625.61, після щорічних впадів до УККА і ЗУАДК та виплати принагідних пожертв. З цієї останньої суми у відділовій касі і рішено пожертвувати далішніх 750.00 дол. на згадані вже цілі.

Правильність і вірність ведення книговодства підтвердили контролери інс. Стефанорич та п. Сидорак. А. Домарацький запропонував абсолютну управу, яку схвалено.

Управу Відділу переобрано в дотеперішньому складі: А. Драган — президент, Вол. Назаревич — заст. президента, пані Квіткі Стецюк — фінансовий секретар, пані Ірина Благітка — заступниця фінанс. секретаря, дир. Петро Постолок — ректоратний секретар, пані Олена Гентіш — референт суспільної опіки. Контрольна комісія: інсп. Богдан Стефанович, Анатолій Домарацький і Ярослав Сидорак.

Збори закінчив президент Відділу подякою за участь і співпрацю.

Обрано конвенційних делегатів

Пів години після річних зборів 25-го Відділу УНС відбулися його звичайні місячні збори, на яких головною справою був вибір трьох делегатів на 29-ту Конвенцію УНС та трьох їх заступників. У голосуванні картками на делегатів були обрані: пані Квіткі Стецюк, пані Олена Гентіш і дир. Петро Постолок, а на їх заступників: ред. Іван Керин-Рудницький, ред. Зенон Снілик і ред. Василь Тершаковець. Після вибору делегатів і їх заступників прийняти члени висловлювали ще свої заваги та побажання щодо УНСОЮЗУ та його недалекої вже Конвенції.

КОРОТИЧ, ГНАТЮК ТА ІНШІ

(Закінчення на ст. 2-йй)

Коротич вернувся з Америки, начальство спілки письменників підкреслювало: „поет справився зі своєю відповідальною місією. Коротич приніс велику користь, установив контакт з крупними діячами еміграції”. А я тут, на еміграції, довідався про те, що Коротич видавав себе за людину, яка співчуває поглядам еміграції. І йому вірили...

Він був такий ласкавий, привітний, культурний, завжди з приємною усмішкою, — задумано промовив Василь.

Я сам чув, — казав він далі, — як Коротич говорив, мовляв, навіщо вам турбуватися про Україну, вона зараз сильна, як ніколи. Ми, українці, навіть Москву опанували. Там наші хлопці сидять. Підгорний, Гречко, Цвигун, Кириленко... Хіба не смішно?

Не дуже в КГБ не самі тільки росіяни, — кажу я. Треба показати Коротичам, що ви їх наскрізь бачите, не ймете віри їхній вкрадливій мові.

Дехто в нас робив це, але робили це грубо, — задумливо каже Василь. — Це треба робити культурно.

Пам'ятає, я виступав у вас у клубі, — казав я, — й одна жінка запитала мене: „Колись я дала п'ять доларів на дисидентів у Києві. Ви бачили ті гроші?” Цього запитання я ніколи не забуду.

Таких чимало, — кидає Василь. — Дадуть доларів й думають, що там само собою робиться. А там, в Україні, люди за свободу життя віддають... Коли Василь пішов додому, я ще продовжував думати під вить виходу надворі. Пригадався один пан, аматор-бандурист. Він сказав мені: „Раніше я був націоналістом, тепер ні. Хочу, щоб моя дочка поїхала в Київ вчитися в консерваторії. Як ви думаєте: їй не

пошкодять мої колишні погляди?”

— Ви жартуєте? — відповів я. — Хочете послати свою доньку в Київ, щоб їй там душу скалчили?

— Яка ж у консерваторії політика? — відповів цей панок незадоволено.

Там зараз скрізь політика. Зокрема в тих піснях, що їх співатиме ваша дочка. Я думаю про свої перші враження на американській землі, враження людини, який оційно пощитило вирватися з країни-в'язниці на волю. Я думаю про те, що Василь довірливо тиснув руку Гнатюкові. Я уявляв собі, як розгнівався б мій львівський знайомий Михайло Горинь: „А шлювати його вони не пробували?”

Там, в Україні, все просто і ясно, й жалді, хоч і народні, пісні та „проникливі” слова не можуть приховати суть людини. Режимні висловлювання, безпринципові кар'єристи видні відразу: Але як тільки отакий Гнатюк опиниться в Канаді чи ЗСА, ситуація відразу змінюється, й дехто починає вважати його за „гідного сина українського народу”.

Починають навіть сперечатися, чи треба вже так ганити той режим, чіплятися до нього. Он же Гнатюк... Я не розумію, як можна боротися за визволення Мороза, Гориня, Світличного, Стуса й інших та одночасно вітати Гнатюка, Коротича, Братуня, тощо, які намагаються своїми соловинськими співами та віршами заглушити стогони людей в Україні. Які кажуть, що в Україні можна співати, бо люди там уже примирилися з режимом...

Справді, в Києві в ресторанах та пивних сидять ті, що примирилися й пристосувалися. А от вільде поза межами „столиці”, поїдьте на захід України, і ви побачите, чи примирилися люди з режимом. Ні, не примирилися...

У Вільнюсі засудили литовця на розстріл

Ройтер, покликаючись на советське пресове агентство ТАСС, інформувало, що литовський суд засудив на кару смерті через розстріл литовця Вінтаса Саусаїтиса за його ніби то участь у замордуванні 100.000 осіб в нацистському таборі смерті біля Вільнюса в часі Другої світової війни. Свідки ствердили, що Саусаїтис, бувши сторожем згаданого табору, „виявляв особливу жорстокість” в часі масових розстрілів.

Жертвами вбивства були громадяни Франції, Польщі і Советського Союзу.

ТАСС у повідомленні не згадує жидів, але інші джерела стверджують, що між жертвами були також жиди. Антанас Чібірас, лісник-пенсіонер, заявив на суді, що Саусаїтис і інші члени охоронної поліції перел розстрілом знущалися над своїми жертвами і копали їх чобітьми та били прикладами крісів.

Замість квітів на могилу бл. п. Василя Садівника

пересламо на Українській Науковий Центр Гарвардського Університету

50.00 доларів.
Д-р Юрій КУШНІР з родиною

Родині Покійного складаємо щирі слова співчуття.

В пам'яті бл. п. Незабутньої Шкільної Подруги

Дарії Сіак-Кубійович складаємо по 25.00 доларів на НТШ в Сарселі, Франція.

ВП. Проф. В. Кубійовичеві і Родині наші глибокі співчуття.

Орися і Микола ГНАТЧУКИ Слава і Мирон ЛЕВИЦЬКІ

Ділимося сумною вісткою з Бережанськими Громадянами, що 28-го лютого 1978 р. упокоївся в Бозі

сл. п. проф. СТАНИСЛАВ СЕНДЕЦЬКИЙ

комбатант УГА і Української Дивізії УНА, голова Контрольної Комісії Комітету Бережанська Земля.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Комітету: Евстахій Манацький, голова

Дарія Костів, секретар

Пластова Станція і Осередок Праці УПС у Філадельфії, Па.

з великим жалем і смутком ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством, що в неділю, 26-го лютого 1978 року, з волі Всевшнього відійшла у Вічність.

сл. п.

Мгр ОКСАНА ГЕНТАЛО

член Пластової Станції і член Осередку Праці, заслужена Пластова діячка, довголітня виховниця і опікунка української молоді в Пласті й УЗХ та член інших українських товариств і установ.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 4-го березня 1978 року, о год. 9-йй ранку в церкві Христа Царя при 17-йй вул. і Каюга, Філадельфія, Па., а відтак на український католицький цвинтар на Факс Чейсі.

Опечаленим Чоловікові і Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

Пластова Станція і Осередок Праці УПС у Філадельфії, Па.

Управа Відділу ОУА „Самопоміч” у Нью Йорку

з жалем і смутком повідомляє Членів і Українське Громадянство, що 28-го лютого 1978 р., після важких і довгих терпін, відійшов у Вічність, на 75-му році життя

сл. п.

СТАНИСЛАВ СЕНДЕЦЬКИЙ

секретар і б. урядовець Відділу.

Тіло Покійного спочинає в похоронному заведенні П. Ярем у Нью Йорку, 129 Схід 7-ма вул.

ПОМИНАЛЬНІ ВІДПРАВИ — в четвер, 2-го березня, о год. 7:30 веч. і в п'ятницю, 3-го березня, о год. 8-йй веч.

ПОХОРОН в суботу, 4-го березня 1978 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра на цвинтарі св. Хреста в Н. Арлінгтоні, Н. Дж.

Опечаленим Дружині, Дітям та Внукам Покійного висловлюємо своє глибоке співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОУА „САМОПОМІЧ” В НЬЮ ЙОРКУ

Центральна Управа Організації Державного Відродження України — ОДВУ

з болем співішас всіх своїх Членів, що в неділю, 26-го лютого ц. р. відійшла у Вічність

сл. п.

Проф. ОКСАНА ГЕНТАЛО

член Головної Управи Українського Золотого Хреста, член Екзекутиви УККА, секретар ЗУАДК, довголітня виховниця молоді УЗХ в Лігайтоні та член багатьох інших організацій.

ПОХОРОН в суботу, 4-го березня 1978 р. з церкві Христа Царя на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейсі.

Опечаленим чоловікові Петрові, членові Центральної Управи, Рідні і Українському Золотому Хрестові висловлюємо наше найглибше співчуття —

Центральна Управа ОДВУ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 28-го лютого 1978 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, по довгій і тяжкій недужі відійшов у Вічність, на 75-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ВУЙКО! ДІДУНЬО

сл. п.

Проф. СТАНИСЛАВ СЕНДЕЦЬКИЙ

уроджений 16-го вересня 1903 року в Бережанах, Україна.

ПАНАХИДА в четвер, 2-го березня 1978 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні П. Ярем.

ПАРАСТАС в п'ятницю, 3-го березня ц. р., о год. 8-йй веч. в похоронному заведенні П. Ярем, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку.

ПОХОРОН І ЗАПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ відбудеться в суботу, 4-го березня 1978 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра при Схід 7-ма вул. в Нью Йорку.

Тайні Останки Покійного спочинуть на цвинтарі Holly Cross Cemetery, N. Arlington, N.J.

В глибокому смутку:

дружина — ІРЕНА

донька — ОКСАНА з мужем ЮРІЕМ СОСЕНКОМ із доньками ХРИСТИНОЮ і РОМОЮ

сини: ЮРІЙ

ОРЕСТ МУШКЕВИЧ з дружиною НУСЕЮ і сином БОГДАНОМ

сестра — ІВАННА з мужем ТЕОДОРОМ ТУРЧИНОМ і сином

сестринка — ЗЕНЯ ВАНДУРА з мужем ЛЕВКОМ і донькою

сестринка — РОМАН ДИДИК

теща — КЛІВЛІЯ КОСАНОВСЬКА

швагер — ЯРОСЛАВ і ІВАННА КОСАНОВСЬКІ та близька і дальша Родина в Америці і в Україні

УЧИТЕЛЬ...

(Закінчення зі стор. 1-04)

нальським виокремлюючи мого засланця я повернувся до старого батька в місті Станіславові, де, працюючи, закінчив 9-10 класи вечірньої школи, а далі, після того, як на протест генерального прокурора СРСР Руденка Р. А. Станіславський обласний суд реабілітував мене, — також англійський відділ Чернівцького університету. Майже 18 років я провчився у школах Івано-Франківської області, з яких останні 12 років — у середній школі ч. 1 міста Долини. Тут, крім основної посади вчителя англійської мови, впродовж 3 років я був головою методичного об'єднання вчителів іноземних мов трьох сусідніх шкіл, 7 років керував семінаром учителів англійської мови Долинського району. 9 років очолював шкільну організацію Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. 10 років був членом місцевого профспілки школи, а також за сумісництвом викладав англійську мову в Долинському консультативному інституті нафти і газу (1966-1968 рр.), та в Долинському вечірньому нафтовому технікумі (1967-1974 рр.).

Однак, незабаром після проведення працівниками КГБ обшуку в моїй квартирі 22 лютого 1972 року й особливо після арешту 4 липня 1972 року і подальшого засудження мого брата Павла за статтею 187 І КК УРСР на 18 місяців ув'язнення, адміністрація мого Долинського середньої школи ч. 1 почала переслідувати мене. Директор школи Лаврів В. Д. двічі спонукавав мене виїхати з району і задля психологічного тиску „розвантажив“ мене від деяких видів педагогічної роботи й від згаданої вище звичайної для радянського вчителя громадської діяльності, щоб таким чином створити навколо мене атмосферу ізоляції та відчуження від життя школи. Шляхом дискримінування, фальшування, шантажування і знущання наді мною гнобитель Лаврів і його спільники позбавили мене цілого ряду елементарних прав, як от: на людську гідність, на вільну працю за фахом, на проживання у вибраному місці, на оборону з боку компетентних органів від переслідування, на самозахист, на виступ із найбільш важливими питаннями під час профспілкових зборів, на допомогу від профспілки, на подяку і нагороду за працю, на екскурсії тощо. Все це змусило мене оголосити 2 лютого 1977 року страйк протесту проти нелюдських умов праці, за що в порядку репресії я був 9 лютого 1977 року свавільно і негуманно звільнений з педагогічної роботи. 37 розпачливих скарг моїх до відповідних установ на всіх рівнях не привели до справедливості, а тенденційні відгуки на ці писання ніби стверджували беззаконня Лаврова і мого безправ'я. На додаток до всього цього міліція попередила мене, що я буду притягнутий до відповідальності за т. зв. „дармоїдство“, якщо до місяця не пошукаю собі праці. До речі, недавно мені про око запропонували роботу в

Стрильців В. С.
Долина, 21 жовтня 1977

Моя адреса: 285600
Українська РСР

Моя адреса:
285600 Українська РСР
Івано-Франківська область
місто Долина
вул. Ів. Франка, 10, кв. 2
Стрильців
Василь Степанович.

Британському посольству в Москві
Шановні Панове!
Увчливо прошу Вас допомогти мені, колишньому громадянину Радянського Союзу, виїхати до Англії.

З повагою
Василь Стрильців
учитель англійської мови,
1929 року народження, одинокий,
особа без громадянства.
19 вересня 1977

В Денвері створено...

(Закінчення зі стор. 1-01)

вати негайно оборону окремих людей за допомогою членів Комітету та їх приятелів до урядових чиновників, як і також перевести відповідну пресову кампанію в місцевій пресі. Протягом місяців лютого і березня Денверський Комітет займається обороною Богдана Василевича Ребрака, українського політв'язня, який перебував у в'язниці з 1967 до 1970 р. і був повторно заарештований в 1974 р. Відомості про Ребрака одержано від місцевого Відділу АІ на зборах розданого прискотним короткий життєпис ув'язненого, як також біля 20 адрес для висилки листів. Найкращий ефект мають індивідуальні листи і подорожні у цій акції радо вишлемо всім зацікавленим, в тому також українцям з-поза Денверу та зацікавленим організаціям. Рівночасно вирішено зібрати широкую документацію про Євгена Сверстюка та Івана Світличного і акцію в обороні тих двох відомих українських суспільств патріотів розпочати у квітні. У цій справі Комітет провадитиме широку перепику з українськими організаціями та міжнародними чинниками і підготує відповідні матеріали. Комітет очевидно прилучиться також до акцій оборони й інших політв'язнів та дисидентів у тому відношенні вирішено на в'язати контакти з іншими українськими групами, як і також американськими і міжнародними організаціями.

Питання встановлення відповідних контактів та взагалі обмін інформацією належить до складних справ і саме в цій ділянці Денверський Комітет хоче поробити деякі заходи для можливого покращення існуючого стану. Як відомо, в українській пресі подаються систематичні інформації про окремі події в Україні, арешти, петитії політв'язнів, тощо. Часто публікуються також пресові повідомлення різних груп, що стечать за подіями в Україні. На превеликий жаль, деякі з тих повідомлень не мають всіх потрібних даних, як наприклад такі елементарні справи — яку конкретну акцію заплянувано у висліді даної події, хто і коли займатиметься тим ділом і найважливіше — адреса для потрібного контакту. Таким чином відчувається деяка нескладованість наших зусиль, браку конкретних інформацій для ефективної акції і т. д. Щоб уникнути зайвого дублювання, Денверський Комітет спробує зібрати в першу чергу адреси всіх організацій чи навіть окремих людей, які цікавляться обороною людських прав. Хочемо також видавати періодично „Інформаційний листок“ англійською мовою, який при спільному зусиллі всіх зацікавлених може стати потрібною платформою для обміну думок та проведення відповідних акцій. Комітет має надію, що українська громада належним чином зрозуміє його добрі наміри і в скорому часі зможе зважити цей задум зреалізувати. У першому випуску „Інформаційного листка“ будуть подані потрібні адреси, коротка характе-

ристка вже проробленої праці наших доволі численних груп та коротка біографія важливіших видань на цю тему.

До речі, створення відповідного пресового бюро, переведення фахової документації та запровадження відповідної біографічної свіденції про окремих в'язнів та дисидентів є справою першорядної ваги. Нам треба уважно і систематично проаналізувати багаті матеріали російської самвидаву та поцікавитись подіями в інших країнах Східної Європи. Все це забере багато часу і вимагатиме поважних фінансових засобів.

Вкінці декілька кінцевих заваг, мабуть про речі самозрозумілі для нашої молоді чи точніше невеличкий частини цієї молоді, яка зацікавлена і веде акцію в обороні наших в'язнів вже довгі роки. Акція оборони українських в'язнів і дисидентів є „пар екселланс“ політичною акцією. До цієї акції треба належної освіти, слід постійно інформувати американську пресу, навіязувати потрібні контакти з впливовими кругами американського політичного життя та не замикатись у власному гетто. Так це робить жидівська група, роблять це й інші організації, які мають багато років досвіду. Нам треба це багато років почитати. Найкращий приклад знову ж Денвер. Тут зроблено походи тільки перші кроки. Українці беруть активну участь у праці місцевого Відділу АІ та при спільній українській нещодавно створеної Коаліції біля 30 груп та організацій, які займаються обороною людських прав не тільки в СРСР чи країнах Східної Європи, але і в інших тоталітарних режимах. Нав'язано контакти з місцевими конгресменами, сенаторами, амбасадором Гольдбергом та деякими урядовими кругами у Вашингтоні. Все це очевидно, тільки початки. З другого боку знаємо, що подібні регіональні об'єднання та коаліції існують по всіх більших містах Америки, з малими винятками без участі українців. Подібні комітети чи групи для оборони людських прав існують при більшості професійних груп як, наприклад, правників, істориків, соціологів, математиків і т. д. Їх число з уваги на політичні заяви президента Картера буде тільки зростати. Ці можливості нам треба використати і активно включитись в роботу цих організацій. Денверський Комітет саме запроваджує реєстр цих організацій і радо вишле потрібні інформації всім зацікавленим. Комітет сподіється, що його почин принесе відповідний відгук і може стане поштовхом для створення подібних комітетів і в інших осередках, якщо вони там ще не існують. Існуючі комітети запрошуємо до співпраці і обміну думок. Для навіязання потрібних контактів писати на адресу: Ms. Xenya Odynskyj, The Committee for the Defence of Human Rights in Ukraine (CDHRU), Ukrainian Research Foundation, Inc., 6931 South Yosemite St., Englewood, Colo. 80110.

Увага ТРЕНТОН і ОКОЛИЦЯ, Нью Джерзі
Іван Чапля
власник
КРАМНИЦІ І БЮРА ВИСИЛКИ
ПАЧОК В УКРАЇНУ
повідомляю, що вже достав перші пакети об'єктів
БІОСКОПІЯ.

У крамниці можете дістати всякі речі, як нитки ДМЦ, светери, всяка галanterія, матеріали на вишивання, шкіру на обування, штани (дзінси), сорочки, як також різьбу, кераміку, писанки, фарби до писанок, пера, віск, шалі, хустини малі й великі, величезні картини, на столі всякого розміру обриси, та багато інших речей на подарки.

Пакети висилаю через Globe Parcel Service, кожний другий день.

Крамниці містяться в приміщенні
КРАВЕЦЬКОЇ РОБІТНИ ПАНІ ГАЛАДІДИ А.
при 101 Савт Варрен Ст., Трентон, Н. Дж.
Тел. (609) 989-7277, приватний 599-2349

УВАГА ГОСПОДИНІ!!!
НА ВИПРОДАЖ!!! Овальні і округлі ринки з накривкою (casserole). В них можна пригрівати в печі. З українським взором, по дуже знижених ЦІНАХ!
DELTO EUROPA CORP.
Roman Iwanucki
146 First Avenue, New York, N.Y. 10009
Tel. (212) 228-2266

ВІЛЬНЕ СУСПІЛЬСТВО...

(Закінчення зі стор. 2-01)

українська громадість у Канаді та в Америці вже не встиг протиставитися проханню українських союзових організацій, в органи преси й інформації, та в... українській рідині.

Дві поїздки до міст Західної Канади протягом останніх восьми місяців розкрили мені частину тієї картини: українсько-канадські патріоти у Ванкувері та у Вінніпезі дуже затривожени наступом агітаторів, культуртрегерів і розвідувальників на українські організації саме в Західній Канаді.

Сила в нас самих. Самооборонний удар Королівсько-Канадської Кінної Поліції (РСМІ) по шупальцях професійних шпигунів напевно зміцнив віру тих затривожених громадян у вигляді перетворення їхньої демократичної держави і системи правління. Однак спочивати на цьому лавровому листку перемоги державної служби безпеки означало б далі жити „у раю придуркуватих“.

Успішно оборонитися можемо ми тільки самі!

Про національно-політичне здоров'я українського суспільства у будь-якій вільній демократичній державі можуть і мусять подбати самі такі українці. Сьогодні потрібно зміцненню чуйності і національно-особисті стійкості, щоб опертися погрозами і спокусам вулгів і марксистсько-ленінського дерева.

На мою думку, Світовий Конгрес повинен взяти на увагу цю тему і окремими постановами скріпити розхитану структуру вільного українського суспільства у світі. Щоб вільна українська громадість не перетворилася у „фарму трусливих кроликів“.

Опера „Катерина“ в Торонто

У найближчому часі наші Торонто вітають в себе гостей з Америки. З початком березня з далекого сходу Америки, приїдуть до нас творчий ансамбль корпоративної „Українська Опера“.

Корпорація „Українська Опера“ створилася восени 1976 року. Це культурно-мистецька, зачарована неприбуткова громадська установа, члени якої поставили собі за мету ширити українську оперну культуру на американському континенті, як і в ворог не дає розвиватися та нищити її в Україні.

Корпорація „Українська Опера“ відновила та продовжує працю „Українського Оперного Ансамблю“, створеного в Нью Йорку приблизно 15 років тому. Корпорація „Українська Опера“ має у своїх професійних рядах визначних музикантів Америки, а підтримує її культурна громада, яка розуміє потреби і коначність такої мистецької одиниці.

Корпорація „Українська Опера“, а в тому понад 80 талановитих людей: солісти, солістки, оперний хор, балет — виступають в Торонто 4-го і 5-го березня. Програма двох вечорів різна. В суботу, 4-го березня, в залі Гамберсайд Коліджіст, при вулицях Квебек і Анет, о год. 7-й вечора відбудеться фестиваль української опери під назвою „Тисячолітній шлях України“. Це будуть арії, дуети, квартети, хори, балетні сцени з 13-ох українських опер, в тому і з найновішою, створеною на замовлення корпорації, опери „Ольга Київська“, лібретто Леоніда Полтави, музика Ігоря Білогоруда. Виконавці виступають в історичних одягах, на тлі змінних декораций.

У неділю, 5-го березня, побачимо класичну оперу „Катерина“, музика Миколи Аркаса, лібретто написав сам композитор за однойменною поемою Тараса Шевченка. Опера „Катерина“ відбудеться в залі Квін Елізабет театру на канадській виставній площі, о годині 4-й по обіді.

Участь у обох виставах беруть відомі мистці: Марта Кокольська — Мусійчук — сопрано, Галина Андреева — мецо — сопрано, Лев Рейнарівч — баритон, Володимир Карпінч — баритон, Богдан Чаплинський — тенор, Ярослав

Оксана Бригун-Соколик

Чекатимемо Вас, гості з Нью Йорку, з професійним зацікавленням, подивом до Вашого ентузіазму та посвяти, та радістю, що зможемо щось нового побачити на нашій торонтоській сцені!

Оксана Бригун-Соколик

INCOME TAX ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

фахово виповнює безкоштовні поради

вже 35 років дос.

227 E. 14th St. Борг БЕРЕСТ

New York, N.Y. 10003

Тел. 477-2801 від 11 г. ранку до 6 г. веч.

MAINTENANCE REPAIR MEN

Permanent full time positions for general building maintenance applicants.

Must have own tools and some experience in carpentry, painting and plastering.

Excellent fringe benefits and starting salary.

Apply — Personnel Dept., phone (201) 653-4100

THE TRUST COMPANY OF NEW JERSEY

35 Journal Square, Jersey City, N.J. 07306

An Equal Opportunity Employer.

ВАКАЦІЇ

ВАКАЦІЇ на ФЛЮРИДІ

Спокійна вулиця, два блоки до моря, близько до крамниці, чисті і охолоджені помешкання. Відкриті круглий рік. Прошу писати:

MICHAEL NIKOROVICH

8020 Abbott Ave., Miami Beach, Fla. 33141

Phone (305) 865-6427

ТАРЗАН, Ч. 7910. Оправдане питання

Що ти заподівав моєму другові?

Я нічого не зробив...

...А тільки нехотачи на-

трапив на цю трагічну сцену... Я старався допомогти! Це діри від куль в корпусі літака, а не від стріли! Ви обидва маєте пістолети!.. Може власне я повинен спитати вас хто ви є?

BUSINESS SERVICE

TUXEDO BUSINESS FOR SALE

Owner retiring after 20 years in prime location. Excellent potential. For further information write —

P.O. Box 9654, Midtown Plaza ROCHESTER, N.Y. 14604

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

5 КИМН. АПАРТАМЕНТ
Низький рент. у 2-род. домі, гарна дільниця Бронксу.
Тел. веч. (212) 268-0197, в день (212) 796-4484

HELP WANTED

Machinist
NC Acramatic 220 or 8 D Control
Night Shift

Must be able to program, set-up and operate.

COMPETITIVE SALARY PLUS

SHIFT DIFFERENTIAL

EXCELLENT BENEFITS

OPPORTUNITY TO ADVANCE

INTO SUPERVISORY POSITION

CALL FOR APPOINTMENT

OR APPLY ALL WEEK

PERSONNEL DEPARTMENT

(201) 539-5500

AIRTRON

Division of Litton Industries

200 E. Hanover Avenue

Morris Plains, New Jersey

Equal Opportunity Employer, M/F

MACHINISTS

1st Class

Many Openings

Day & Night Shifts

SET UP AND OPERATE MILLING

MACHINES

STEADY WORK

MANY COMPANY BENEFITS

GOOD STARTING SALARY

CALL FOR APPOINTMENT

OR APPLY ALL WEEK

PERSONNEL DEPARTMENT

(201) 539-5500

AIRTRON

Division of Litton Industries

200 E. Hanover Avenue

Morris Plains, New Jersey

Equal Opportunity Employer, M/F

MECHANICAL

REPAIR & INSPECTION

If you read blueprints, use a variety of mechanical measuring instruments, then your future job is waiting for you at Airtron

GOOD SALARY

MANY COMPANY BENEFITS

OPPORTUNITY FOR OVERTIME

CALL FOR APPOINTMENT

OR APPLY ALL WEEK

PERSONNEL DEPARTMENT

(201) 539-5500

AIRTRON

Division of Litton Industries

200 E. Hanover Avenue

Morris Plains, New Jersey

Equal Opportunity Employer, M/F

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговування ПЦІРА І ЧЕСКА. Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Вавді Вруку і перенесенням Тіл-

них Останків з різних країн.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
3-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Збори Т-ва „Вільні Козаки“ 116 Вільд, о год. 6-й веч. в залі УНДому при Джеремія Авс. На

порядку: вибір делегата і заступника на 29-ту Конвенцію УНС. — Управа.

Пакети в Україну і СССР

„MIRA“

OVERSEAS EXPRESS SERVICE

53, Hoppers Road

LONDON, W21 3LN, ENGLAND

Легується поштою:

3 хустки, 3 м. кремпіли \$ 99.50

3 — 1 м. хустки-торочки \$ 72.90

8 т. ДМЦ-нит, 2 светери \$130.90

3 хустки, 6 м. шалюну \$162.80

3 хустки, 3 шт. светери \$168.40

Звичайною поштою:

3 хустки, 3 м. кремпіли, 3 м. вов.

мат. на убрання, 6 м. шалюну, 4

светри жін. і чол. \$399.70

Відбери нічого не доплачує!

Скорі доручення з Англії!

REAL ESTATE

A. E. SMAL & Co.

REAL ESTATE & INSURANCE

1733 Springfield Avenue

Maplewood, N.J. 07040

(201) 761-7500

MAPLEWOOD — 2-род.

5 і 3, олів. огрівання, 1

гара